

munerne skal betale. Der er ikke søgt Oplysning om, hvordan Kommunernes Stilling hertil er, men det kan vi maaske faa nærmere oplyst i Udvalget. Jeg vil imidlertid mene, at det er en alt for lille Sum, thi ifølge den Lovgivning, vi allerede har angaaende dette Forhold — det findes i Fabrikloven af 1913, § 29 —, kan der ydes en Understøttelse i 4 Uger efter Nædkomsten til en Kvinde, der arbejder indenfor de af Fabrikloven omfattede Virksomheder, altsaa i den Tid, hvor hun ikke skal møde paa Fabrikken, og det er mig bekendt, at der foreligger det Forhold, at en Kommune har ydet en saadan Hjælp til Trods for, at den paagældende Kvinde ikke har været Fabrikarbejder og ikke har arbejdet i en Virksomhed, som er omfattet af Fabrikloven, i de forudgaaende 10 Maaneder. Det vil med andre Ord sige, at man i hvert Fald i den Kommune, der har udredet Pengene, har fortolket Loven derhen, at ikke blot de Kvinder, som faktisk arbejder i Fabrikvirksomheder, men ogsaa de Kvinder, som har haft Mulighed for at arbejde i disse Virksomheder, kan modtage den Understøttelse, der kan gives ifølge Fabrikloven. Hvis man udvider, — hvad der synes at være en Tilbøjelighed til — Lovgivningen saa stærkt, at den ikke blot skal omfatte de faktisk arbejdende, men ogsaa dem, der har Mulighed for at komme til at arbejde i de paagældende Virksomheder, ja, saa vil man forstaa, at Lovens Rammer kan udvides til at omfatte praktisk talt alle arbejdende Kvinder her i Landet, fordi der jo kun er et Faatal, som ikke under visse Betingelser har Mulighed for at kunne arbejde i en af de Virksomheder, som er nævnt i denne Lov, og saa vil man kunne forstaa, at Loven vil komme til at omspænde Forhold af ganske anderledes stort Omfang i økonomisk Henseende, thi der fødes omkring 80 000 Børn aarlig her i Landet, og hvis de fleste af de Kvinder, der sætter dem i Verden, gennem en Fortolkning af en Lov om Barselhvile skal have Ret til at hæve 430 Kr. af Hjelpekassen, kommer man op paa en ny kommunal Udgift af mellem 30 og 35 Mill. Kr. om Aaret. Nu vil man sige, at det er et ganske fantastisk Billede at oprulle, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at vi har haft en social Lov her, der — dens gode Egenskaber uførtalt — begyndte med 2—3 Millioner, men endte med 60 Mill. Kr., nemlig Alderdomsunderstøttelsesloven, saa det er slet ikke saa fantastisk at bilde sig ind, at man, selv om man begynder med 2—3 Mill. Kr., i

Løbet af en overskuelig Aarrække kan naa op til de 35 Mill. Kr., og hvis den Fortolkning, der gives den nuværende Fabriklovs § 29, skal anvendes paa denne Lov, nærer jeg ingen Tvivl om, at man kan komme op paa saa formidable Beløb.

Vi fra Venstres Side ønsker ikke — i hvert Fald ikke uden en Udtalelse fra de Organer, nemlig Kommunerne, som skal udrede disse Penge — at medvirke til Gennemførelsen af en saadan Lov, og vi ønsker heller ikke at medvirke til dens Gennemførelse efter det rene Forsørgelsesprincip, som her er lagt til Grund. Det er et Omraade, som efter min Mening kan omfattes af en Forsikring, og derfor skal vi være villige til, om det skulde være muligt at naa et Resultat ad den Vej, at yde vor Medvirkning dertil. Som Lovforslaget foreligger, kan vi slet ikke anbefale dets Vedtagelse og højst anbefale, at det faar en grundig Behandling i et Udvalg, en Behandling, som til Dels kunde have været foretaget af Regeringen, men som den ikke har ønsket, ikke har villet og maaske heller ikke har kunnet foretage. Jeg skal derfor tilsige vor Medvirkning til at arbejde videre med dette, men sige, at vi ønsker, at Sagen skal behandles ikke blot i et Udvalg, men ogsaa for de aabne Døre her i Tingene, saa at alle nye Momenter kan komme frem, og derfor har jeg ønsket at knytte disse Bemærkninger til de to Lovforslag.

Ibsen: Det høje Ting skal ikke trættes af mig med en længere Redegørelse i Dag. Jeg skal kun udtale, at det er naturligt af megen Betydning, at man for Slægtens Værns Skyld tager Hensyn til de fødende Kvinder og deres Arbejde, men dette Lovforslag blev jo stærkt kritiseret, da det kom i Udvalg, baade fra vor Side og fra Venstres Side, og er efter min Mening behæftet med mange Pletter, saa hvis det skal føres videre, er jeg ganske enig med den ærede foregaaende Taler i, at det maa ske efter en meget grundig Udvalgsbehandling, hvor man maa se at tage de strengt nødvendige Hensyn ogsaa i pekuniær Henseende i disse meget vanskelige Tider. Maa jeg endvidere sige en Ting til: at Kvindens, om jeg saa maa sige, Ligestilling med Manden ikke længere kan hævdes, er disse Love et meget klart Udtryk for. Hvis disse Love skal gennemføres i den Skikkelse, hvori de her er forelagt, ved jeg i og for sig heller ikke, om de i højere Grad vil gavne de Kvinder, det tilsigtes at gavne med dem, selvfølgelig vil de gavne med Hen-